

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. XLII. Ritè electus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

CAPVT XXXXI.

Ritè electus.

AD honores enim per virtutis viam congruè prouehi conuenit. Vnde Simmachus epist. 14. lib. 1. Bene ac sapienter maiores nostri eedes honoris atque virtutis iumentum locarunt: commenti esse premia honoris, vbi sunt merita virtutum.

1. Florente Repub. populus Romanus officia conferebat; *Electione ad* inde candidati, & de ambitu leges: translatâ deinde in Principem cipem potestate, ille solus *pertinet.*

Iura, magistratumque legit, sanctumque senatum.

Ab eo exeunt omnes dignitates, ut à sole radij, inquit Cassiodor. lib. 6. variar. epist. 23. quod & decisum l. 1. D. ad leg. Iul. de ambit. *& in feudis lib. 2. tit. que sunt regalia.*

Sed tamen solent Imperatores antequam digniora officia conferrent, iudicium requirere à præfectis prætorio, ut videatur est in Nouel. 8. *& l. 1. D. ad leg. Iul. repetund. Rectores,* inquit, prouinciarum amplitudinis eius testimonio solent promoueri. quanquam tamen senatui populoque aliquas non limitaneas sortiendas prouincias ad speciem authoritatis relinquerent.

2. Porrò prouinciarum Rectores, ut plerique militares erant, *Nisi in minoribus.* atque Iuris ignari, solebant peritum assessorem assumere, aliaque minora officia ab eorum iurisdictione dependentia conferre. Nouel. 35. *& passim* per tres ultimos lib. Cod. quædam tamen ab Imperatore confirmari oportebat. l. probatoriæ C. de diuersi. offici.

3. In municipiis calendis Martiis noui decuriones creari solebant, l. 28. C. T. de decur. conuocatâ curiâ à duuumiris per nuntium, l. 2. C. eod. (tubâ & campanâ, quæ hodie viget, nondum vel inuentâ vel in id receptâ) duabus curiæ partibus presentibus, D. de decret. ab ord. facien. l. nomina 46. C. de decur. adhibito Præside prouinciæ, l. 1. § sed et si D. quand. appell. fit nominatione per duumuiros factâ, l. 2. *& d. l. nomin. C. eod.* & suffragiis probatâ, l. spuriij 6. §. fin. D. eod. maioris curialium partis, d. l. 46. C. eod. l. quod maior. 19. D. ad municip. demum à Præside confirmatâ, l. si quis 59. C. eod. & per nuntium nominato electione significatâ

ficatâ d. l. 2. qui aut munus suscipiebat, aut si fas non erat nominari, ad Pr̄esidem appellabat. d. l. 2. nominatus denique in albo scribebatur, lib. i. & 2. D. de alb. scrib. Solà autem albi proscriptione decurionem minimè factum respondit Hennius, qui secundū legem creatus nōn sit. l. 10. D. de decur. Defensores autem ciuitatum ita præcipiuntur l. 8. C. de defens. ordinari, ut sacris Orthodoxæ Religionis imbuti mysteriis, Romanorum Episcoporum, & curialium decreto constituantur: quod deinde referunt ad prætorianam potestatem.

Belgica Concilia, ni fallor, omnia in demortui forte locum solent Principi tres denominare, ex quibus ille cui lubitum fuerit gratificatur; egredi tamen ille, cùm videtur, solet nominationem: excepta illâ quam fieri contingit à Parlamento Mechlinensi, cuiusmodi rei rationem Ordines Galliæ sub Carolo VIII. his verbis sancte comprehendenterunt: que le Roy étant chargé envers Dieu, de répondre de la suffisance, & idoneité de ceux, qu'il met aux offices, ne s'en peult mieux descharger, que sur les principaux Officiers: renouatam desiderantes ordinatiōnēm Caroli VI. an. 1404. quā decretum erat, vt per Parlamentum officia iustitiae distribuerentur.

Quo ritu in
Belgicis
Concilii?

Et ferè minores in Belgio Magistratus, præsertim municipales aliquā populi nominatione, præsertim in Brabantia, constituuntur, non sine tamen iudicio præcipiōrum Principis officiārōrum. Ad exemplum ferè l. 7. C. de profess. & medic. lib. 10. Iudicio ordinis, inquit, probati, decretum curialium mereantur. & Romæ Collegium Dialium vacante loco aliquo tres populo Sacerdotes nominabat, vnum ex iis populus eligebat. Tac. ann. l. 4. ita ferè in Belgio obtinet.

In minori-
bus Magi-
stratibus?

Antuerpiæ Senatores sunt 18, idemque anni. Sub finem igitur exacti anni nominat Senatus nouem, populus novem: horum nomina vna cum catalogo eorum, qui durante adhuc anno Magistratum gerunt, transmituntur ad Principem: is exempla vtriusque catalogi mittit ad Episcopum, Arcis-præfectum, & Margrauium (cuius officium perpetuum est, & penes quem est potestas gladij.) Ab his Princeps inquirit, quinam ex nominatis digni magis, atque Reip. vtiles sint futuri, singuli autem pro sua religione rescribūt: tum Princeps nominationem non egreditur; sed miscere solet veteribus nouos, nouisque veteres, designare quinam ex omnibus placuerint, tum designantur bini Consules.

6.

Alibi

7. *In Batavia* Alibi aliter hæc fiunt, atque aliter. ut Hollandiæ morem nostro non admodum dissimilem refert Grotius in *Antiq. Reip. Bataue.* c. vlt. ita tamen ut populi pluriumq; judicia interueniant, melius quippe omnibus quam singulis creditur: singuli enim decipere & decipi possunt, nemo omnes, neminem omnes fellerunt, inquit Plin. in panag. ad Traian. & Cassiod. *Dignus est,* inquit, *principali iudicio, qui à multis meruit approbari;* vni enim acceptum fuisse, interdum gratia est, multis placuisse, iudicium.

Quin imò Alexander Seuerus, ut refert Láprid. vbi aliquos voluisset Rectores Prouinciarum dare, nomina eorum publicè proponebat, hortans populum, ut si quis quid haberet criminis, probaret manifestis rebus: si non probasset, subiret pena capitis. dicebatque graue esse cum id Christiani & Iudæi facerent in prædicandis Sacerdotibus, qui ordinandi sunt, non fieri in Prouinciarum Rectoribus, quibus fortunæ hominum comitterentur, & capita.

Porrò quomodo cumque pro more regionis Iudices Magistratusve constituantur, officiorum codicillos, seu diplomata accipiunt. l. 1. C. V. domnes Iud. post quæ sacrilegij instar est dubitare an is dignus sit, quem elegerit Imperator, l. 3. C. de crim. sacrileg. l. sacrileg. C. de diuers. rescript. quia etiamsi contra leges quis promoueatur, dum scit Imperator, legibus soluit. l. 57. D. de re iud. Scire autem præsumitur, quia ad eum examinis cura pertinet, ad quem confirmatio, stabilitio, consecratio. c. Ve- nerabilem. x. de elect. c. qui Episcopus 23. dist. 3. tot. dist. 64.

8. *Codicilli.*

CAP V T XLIII.

An Perpetuus.

Perpetuus an temporalis Magistratus magis conueniat, iam olim disputatum apud veteres, Platonem etiam, atque Aristotelem, & modernos Bodin. lib. 4. c. 4. de repub. rationes politicas deducit. Consen. polit. lib. 7. c. 10. Be- sold. diff. 3. de Magistrat. c. 2. n. 5. & Borel. lib. 1. c. 12. etiam quid fere vbiique gentium obtinuerit. In Rebus p. temporarios satius est esse, ne duitina potestate unus insolecat, & ad ty- rannidem vergat; in Monarchia minus est periculi, plus au- toritatis in perpetuo Magistratu.

Sed